

IVSA Danmark

Rejserapporter

2014-2015

At rejse er at leve

Indholdsfortegnelse

Asien og Australien	3
Operationer i en lastbil – hundearbejde i det srilankanske lokalområde	3
Externship på Randwick Equine Centre.....	6
Afrika	9
Sydafrika	9
Sydafrika – Et veterinært eventyr for livet	13
USA	16
Externship på Brandon Equine Medical Center.....	16
Kirurgisk externship på UC Davis.....	20
Ikke-støttede rejser	23
Symco 2015 - Wildlife Utilisation in Southern Africa	23
Mississippi Shelter Medicine	26
Almen klinisk praksis, store husdyr i Helsinki.....	29
Vets and Wildlife – Veterinær studiepraktik i Sydafrika	33

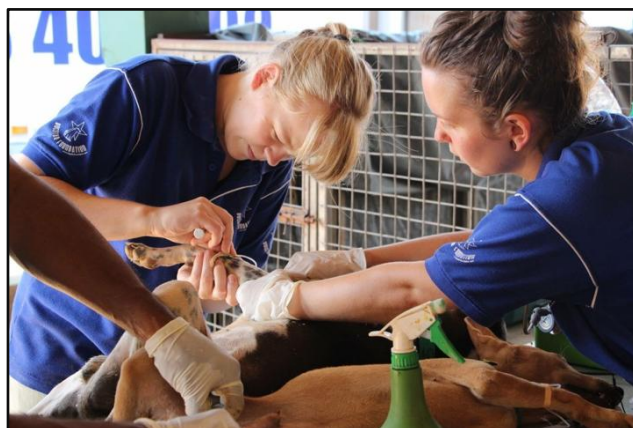
Asien og Australien

Operationer i en lastbil – hundearbejde i det srilankanske lokalområde

Af Cathrine Erichsen

Sri Lanka er et spændende land. Stærke smage, et væld af kultur, smukke strande og en overvældende gadehundepopulation. I august var jeg i elleve dage del af Dogstar Foundations hold, som steriliserer, kastre-rer og vaccinerer Sri Lankas hunde- og kattepopulation. Ideen fik jeg gennem WVS, Worldwide Veterinary Service, som i foråret åbnede op for ansøgninger til projektet i Sri Lanka. Med stor optimisme sendte jeg min ansøgning – og kort tid efter fik jeg mail om at jeg var blevet udvalgt. Fantastisk! Jeg købte flybillet, jeg fik de nødvendige vacciner og så tog jeg af sted. Væk fra den kolde danske sommer til varme, solrige Sri Lanka.

Projektet startede om fredagen. Jeg mødte Sam og Mark, founder og co-founder, ved hovedkontoret, som ligger over en restaurant i Negombo, nord for Colombo. Begge er engelske, meget engagerede og ekstremt gode til at planlægge sterilisations/kastrationsprogrammer. Sammen med en veterinærsygeplejerske fra England blev jeg sat i en bil og kørt 4 timer nordpå til en by kaldt Dambulla. Vi ankom om aftenen, og morgenen efter kl 7.30 stod jeg sammen med dyrlægehold, hundefangerhold og veterinærsygeplejersker ved en vej-kant og tog imod hunde og katte. Hundefangerne tager ud i lokalområdet for at fange hunde, men har også højtalere på bilen som fortæller om gratis rabiesvacci-ner og neutralisering af hunde og katte. Operationerne foregår i en lastvogn hvori der er plads til fire operati-onsborde, med aircondition og lys. Operationerne star-tede om formiddagen, og når dagen var slut var om-trent 40 hunde og katte gået ind og ud af lastvognen. Nogle dage havde vi færdiggjort op til 60 dyr. Vi var meget trætte!



Klargøring af patient sammen med engelske veteri-nærsygeplejerske Heidi

I Dambulla var vi fem dage. Vi boede sammen med holdet, kun bestående af srilankanske mænd, i et gæste-hus som nok ikke havde bestået Tripadvisor-testen herhjemme. Vi havde kakerlakker på badeværelset, myrer i soveværelset og på to af aftenerne prøvede en skorpion på at komme ind i huset. Men stemningen var fanta-stisk. Vi spiste sammen med holdet om morgenen og fik rice and curry, til frokost fik vi rice and curry og om aftenen fik vi selvfølgelig samme ret, og ellers fik vi mangoer og bananer og drak srilankansk Lion Beer om aftenen.

Mine opgaver startede ud med at forberede hundene til operationen, og senere være med til sterilisationer og kastrationer. Da jeg var meget langsom fik jeg ofte lov til at færdiggøre patienter med at legere sædstrogen/uterus og lukke. Senere blev jeg hurtigere og hurtigere, og min tid i Sri Lanka har frem for alt givet mig selvtillid i min kirurgiske teknik og fremgangsmåde. De sidste 6 dage blev tilbragt i Negombo, som er Dogstar Foundations arbejdsområde. Negombo-området er opdelt i forskellige afsnit. Ved hver sterilisations- og kastrationsaktion bliver alle hunde chipmærket og det bliver noteret i en app hvor hunden blev fundet, hvad køn den er, om den er ejet eller gadehund og at den bliver vaccineret på dags dato. Gadehundene får yderligere et lille hak i øret. Udover kastrations/sterilisationsprogrammer bruger Sam og Mark meget tid på at køre ud i de forskellige afsnit og tælle hunde, for at finde ud af hvor mange procent af hundepopulationen i præcis dette område er blevet steriliseret/kastreret/vaccineret, og hvornår det er nødvendigt at komme tilbage til området. Yderligere kan oplysningerne fra appen bruges til at undersøge hundevandringerne i de forskellige områder.



Forundersøgelse af en lakterende tæve før sterilisationsindgrebet



Man lærte at arbejde i et meget lille lokale og bevare koncentrationen selv med mange mennesker og larm i lastvognen

Disse elleve dage har været ekstremt effektive og tiden fløj nærmest af sted med en meget stejl læringskurve. Udover at jeg har fået mere selvtillid ved steriliseringer og kastrationer, har jeg også kunne give min viden til de srilankanske dyrlæger, som efter fire år er færdiguddannede og ikke lærer om euthanisering og håndhygiejne.

Jeg kan kun anbefale Dogstar Foundation, som tog godt hånd om mig. Jeg er nu kommet hjem med mange gode minder, oplevelser og frem for alt veterinærmedicinsk viden og teknik, som jeg ikke har været hundrede procent sikker på før Sri Lanka.

Kontaktoplysninger:

Dogstar Foundation

Kontaktperson: Sam Green

Mail: sam@dogstar.lk

Tlf.: +94 721499382

www.dogstarfoundation.com

Land og sprog: Sri Lanka, engelsk og srilankansk

Indlogering: Airbnb - selvorganiseret

Arbejdsområde: Anæstesi og kirurgi

Længde: 11 dage (21. august - 31. august 2015)

Budget:

Flybillet	5226	kr.
Kost	550	kr.
Logi	585	kr.
Forsikring	908	kr.
Medicin inkl. vaccine	225	kr.
Diverse	400	kr.
I alt	7894	kr.

Externship på Randwick Equine Centre

Af Sofie Troest Kjeldsen

Jeg har i efteråret 2014 fået bekræftet 6 mdr. orlov fra studiet, inden påbegyndelse af differentiering samt speciale. Så efter 4,5 år på dyrlægestudiet beslutter jeg, at nu er det på tide at se, hvordan dyrlægegerningerne praktiseres på den anden side af jorden! Sammen med en studieveninde indleder vi en intens søgning på hesteklinikker i Australien, som vil modtage to hesteinteresserede dyrlægestuderende. Efter meget søgen og flere forgæves ansøgninger kommer vi frem til Randwick Equine Centre (REC). Vi sender dem en motiveret ansøgning med billeder af os selv samt en reference fra Universitetshospitalet for Store Husdyr. Pludselig en dag tikker der en mail ind om, at vi har fået godkendt vores 4 ugers externship og at de glæder sig til at se os! JUHUU! Månederne frem til afrejse bruges på at købe flybilletter, arrangere logi samt forsikringspolice. De kunne desværre ikke arrangere logi, så vi betalte selv dyrt for et hotelværelse som heldigvis lå i gåafstand til stedet. Ulykkesforsikring samt liability forsikring var et must for at få opholdet godkendt. Vi tegnede en personligt liabilityforsikring på 3000,- i tilfælde af vi skulle gøre skade på et dyr. Det var en dyr forsikring, da vi ikke var dækket af universitetet da opholdet ikke er meritgodkendt.

REC er et hestehospital i Sydney (Australien). Hospitalet arbejder primært med væddeløbsheste og er tilknyttet ”Randwick Royal Racetrack” i Sydney. Her står 800 heste opstaldet midt i storbyen som alle tilses af dyrlæge ugentligt. Hospitalet har mulighed for bl.a. 15 indlagte heste, 1 operationsstue samt radiografisk scintigrafi. Ud over væddeløbsheste tilser de også almindelige sportsheste samt rideskoler i kørepraksis.

Mandag d. 20./4.-15 møder vi ind til vores første dag af 4 uger på REC. Vi bliver pålagt at følge de 4 interns som er ansat, og allerede fra dag 1 indgår vi i stuegang, daglig klinisk undersøgelse samt medicinering af patienter. Dagene starter kl. 7:30 med undersøgelse og behandling af indlagte patienter. Herefter kan man tilknytte sig hvilken som helt dyrlæge, afhængig om man er til medicinske eller kirurgiske cases. Dagene sluttede først når overdyrlægerne have været med til stuegang kl. 18:30.

Vi have ca. 3 operationer om dagen, hvilket var lidt pga sæsonen. Vores arbejde bestod i at hjælpe med anæstesi og klargøring af patienten, og så kunne man observere til hver en tid. Vi havde bla. Cases med subchondrale knoglcyster, frakturer af griffelben samt en albue og flere tie-backs. Generelt for stedet var der flere kirurgiske cases end medicinske cases.

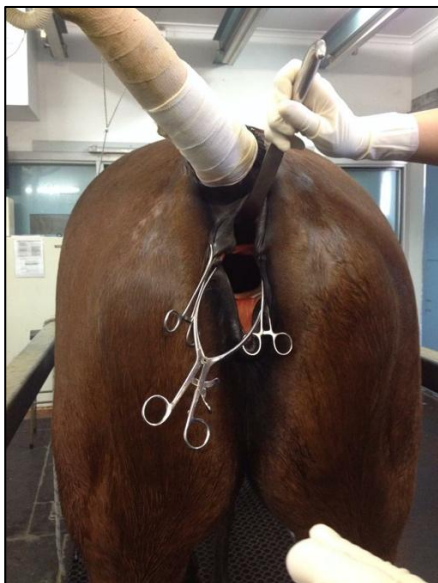
Flere af dagene blev også brugt i kørepraksis. Her kom man med på væddeløbsbanen og se hestene blive mønstret samt undersøgt. Det kræver et skarpt øje når man kun har en heste i trav på 50m og herfra skal kunne vurderes den klar til træning/løb. På væddeløbsbanen skulle hestene regelmæssigt have taget blodprøver og sondes med elektrolytter, så der var ens rolle som assistent vigtig. På gode dage fik man også selv lov at tage blodprøverne.



T.v. Fraktureret albue hos en plag. T.h. Hest mest arthrose som subluxation af kodeleddet

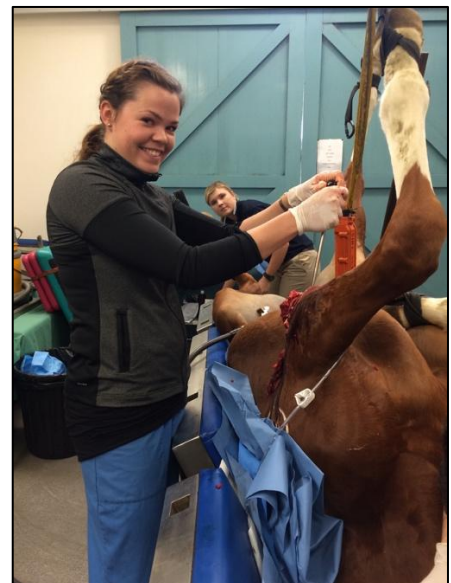
Efterhånden som vi havde været der et par uger fik vi selvstændigt lov til at udføre medicinering, blodprøvetagning, tage røntgen billeder, lægger nerveblokader, lægger kateter samt meget mere. En dag stod man 4 timer i operationen for at holde et ben under kirurgi og en anden dag var man på væddeløbsbanen og sonde heste til flere millioner dollars. Selv om man er på den anden side af jorden er den veterinære verden meget lille, der giver bare praktisk forskellige udfordringer og forskellige forekomst af sygdomme.

Selv om ens vigtigste rolle var at være assistent samt at observere, så lærte man rigtig mange ting på et sted med et stort caseload. Det har helt klart rustet en meget bedre til at skulle i praksis, samt det at man har kendskab til, at der ikke kun er én måde at gøre tingene på. Det at udforme sig fagligt på engelsk giver rigtig god øvelse, når man skal forholde sig til indholdsstoffet i et produkt og ikke et produktnavn. Man finder også ud af hvor meget man i virkeligheden kan.



T.v. kirurgi af tredje-gradsudrivning

T.h. Øvelse af orthopædkirurgi (plag med fraktureret albue)



Jeg er på denne tur blevet venner med dyrlægestuderende fra Rusland, Tyskland, Australien samt Belgien. Man møder dygtige dyrlæger som giver en gode forbilleder og man får en holdning til hvordan man selv gerne vil være når man bliver dyrlæge. Det at rejse ud med studiet har givet mig nogle erfaringer og kontakter for livet som jeg ikke vil være foruden. Så gør det!

Kontaktoplysninger:

Randwick Equine Centre, NSW, Australien

Kontaktperson: Kerry Goodwin

Mail: kgoodwin@randwickequine.com.au

Tlf.: +61 2 9399 7722

Land og sprog: Australien, engelsk

Indlogering: Selvorganiseret, de anbefaler lodges/hotel i dette tilfælde

Arbejdsområde: Hospital, kørepraksis, kirurgi, billeddiagnostik

Længde: 4 uger (20. april - 15. maj 2015)

Budget:

Flybillet	8330	kr.
Kost	3000	kr.
Logi	6000	kr.
Forsikring	4250	kr.
Diverse	3000	kr.
I alt	24580	kr.

Afrika

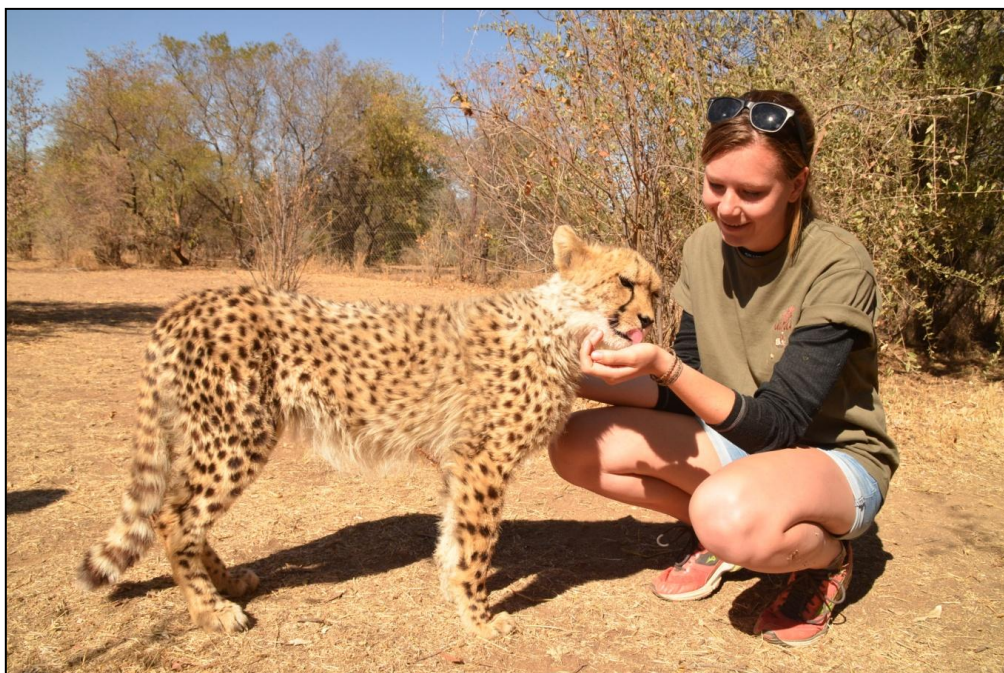
Sydafrika

Af Kira Lange

Vi(Frederik Scharling og jeg) brugte først 2 uger i en by kaldet Brits, lidt uden for Sydafrikas hovedstad Pretoria på en løvefarm kaldet Ukutula Lodge and Lion Education Centre (selvom de kaldte det en løvefarm havde de hyæner, geparder, tigere og flere små katte racer, samt planer om at tage moderløse næsehorns unger ind – næsehorns unger som var blevet moderløse grundet krybskytteri i nationalparken Pilansburg). Farmen blev brugt til forskning samt avl af hvide løver. I forsknings-henseende blev gården brugt som kontrolgård, da dyrene ikke led af de typiske sygdomme som er et problem i Sydafrika(særligt tuberkulose) da dyrene på denne gård var sygdomsfri. Derudover har der været reproduktions forsøg hvor der bl.a. er testet forskellige teknikker, hvorpå man bedst muligt kan få han løven til at ejakulere, hvilket tidligere har været gjort ved shock behandling. Der var on-going forsøg om hvordan man bedst muligt kunne aktivere små katte, særligt caracal og servall, i fangenskab (forskellige bolde og andet legetøj).

Arbejdet på farmen bestod af dage med praktisk arbejde som fodring, rengøring mm, samt dage med flaskefodring af hyænerunger på 3 uger, socialisering af 4-5 måneder gamle løveunger(dette inkluderede at tage billeder af turister sammen med løveungerne og vise at de ikke var farlige) mm. Vi har vandret med løver som en del af de 6 måneder+ løvers træning hvor vi fik muligheden for at tale med løvetrænere(som havde en uddannelse som Vildlivs konservatorer). Vi fik muligheden for at opleve voksne og unge geparder på nærmeste hold, og en gård som går op i turister for penge, men også for at promovere dyrene og gøre dem relaterbare i et forsøg på at beskytte arten. Den hvide løve er mere eftertragtet end den almindelige gule og det har gjort det muligt at tjene flere penge på disse dyr(ved salg til parker og zoologiske haver), samt fascinere gæster, og det er lykkedes Ukutula at avle de hvide løver uden indavl og de dertilhørende sygdomme. Vi fulgte en dyrlæge en af dagene da en Vandbuk havde ståltråd viklet om forbene på en nærliggende gård, og var med ham ude og bedøve vandbukken samt give diverse vaccinationer.

Opholdet på Ukutula har været lærerigt i den forstand, at jeg nu ved mere om håndteringen af de store katte og deres naturlige færden og sociale relationer. Viden som ikke kan tillæres udelukkende ved at se dyrene i fangenskab.



En af de store overraskelser var at geparder generelt er meget menneskevenlige. Selv geparder som er vokset op i det vilde angriber ikke mennesker, dog er de heller ikke kælnе som de opdrættede geparder er.



Den eftertragtede, hvide løve (til venstre ses en beskidt hanløve, og til højre ses to 5 måneder gamle løveunger, en almindelig brun og en hvid).

Efter Ukutula rejste vi gennem landet til byen Kimberly hvor vi opholdte os på Mattanu Game Reserve hos dyrlægen Dr. Johan Kriek som ejede Mattanu Game Reserve, hvor hans familie også arbejdede. Dr Johan Kriek er Zimbabwes og uddannet dyrlæge i Sydafrika og har arbejdet som praktiserende dyrlæge i over 30 år. Han har først arbejdet i smådyrs praksis de første mange år og efterfølgende valgte han at købe Mattanu Game Reserve, hvor han avler forskellige antiloper (vandbuk, gemsbuk, elend, red hrátebeest, sabel, duike, blisbuk, springbuk, roan antiloper mfl.) samt giraf, vildsvind, bøfler, gnuer, zebra og et par små katte. Arbejdet på gården var avl af specifikke farver (gyldne gnuer, gemsbukke, sorte impala og gemsbukke, saddleback gembuck) og store, flotte horn. Avl af farvevariationer og flotte horn er en million industri i Sydafrika og

medmindre man er i nationalparker, så avles dyrene primært for deres jagt-turist potentiale. Jo flottere eller mere specielle dyrene er, des mere er de værd for turister at skyde dem.

Doktoren brugte meget af sin tid på at bedøve dyrene så de kunne øremærkes, vaccineres, måle horn og tjekke tænder samt flytte dem (fra en indhegning til en anden, eller fra en gård til en anden). Han arbejder på sin egen gård og på gårdene omkring. Vi var ude til en ung hvid roan antilope som havde brækket benet, men pga graden af bruddet valgte doktoren at dyret skulle aflives. Derudover havde han selv en han sabel antilope som havde revet den hårde del af hoven af og skulle behandles.

Vi har taget blodprøver og givet et utal af vacciner til forskellige antiloper, samt vaccineret giraffer ved at skyde dem med pile fra helikopter. Vi har derudover set hvordan man arbejder med vilde dyr og gør dem til produktionsdyr i den forstand at deres hold af vilde dyr, var deres primære indtjening. Samtidig er dette en måde at konservere racerne, dette er et problem da vilde dyr og landbrug og byer er svære at koble sammen og de vilde dyr er noget der kun eksisterer i nationalparker.

Da jeg rejste til Sydafrika havde jeg en meget idyllisk forventning til de vilde dyr, men er blevet overrasket over at der i Sydafrika kun findes vilde dyr i nationalparker. De dyr som ellers lever i Sydafrika har en menneskelig indblanding gennem vaccination, behandling og avlsprogrammer og der er en stor indtjening på de dyr.



En roan antilope som er blevet bedøvet, vaccineret, taget blodprøver, målt og skrevet ind i databasen og vises frem så der kan tages billeder af tænder og horn.

Kontaktoplysninger:

Ukutula Lodge and Lion Education Centre

Kontaktperson: Wilhelm Jacobs

Mail: info@ukutula.com

Tlf.: 0027(0)122544780

Mattanu Game Reserve ved Dr. Johan Kriek

Kontaktperson: Jaques Kriek

Mail: info@mattanu.com

Tlf.: 0027(0)832351993

Land og sprog: Sydafrika, afrikaans og engelsk

Indlogering: Indlogeringen på stedet (begge farme)

Arbejdsområde: Wildlife

Længde: 32 dage (6. juli - 6. august 2015)

Budget:

Flybillet	8555	kr.
Kost og logi	18017	kr.
Forsikring	1600	kr.
Medicin inkl. vaccine	1756	kr.

I alt	29928	kr.
--------------	--------------	------------

Sydafrika – Et veterinært eventyr for livet

Af Maja Kirkensgaard Stig og Louise Ellegaard Pedersen

Efter flere år med hovedet begravet i bøger og lidt praktisk hands-on på kandidaten, så vi det som en oplagt mulighed at tage et halvt år ud af kalenderen og drage på eventyr i udlandet.

Gennem en studerende fra en årgang over os, kom vi i kontakt med booking bureauet ”On African Soil”, som kunne tilbyde os lidt forskellige programmer inden for wildlife i Sydafrika, hvor man typisk kunne deltage i et program med ca. 10 andre studerende. Inden vi nåede at sige ja til dette, fik vi et helt specielt tilbud, hvor vi fik kontakt til wildlife dyrlæge Shaun Beverly og Fabiola Quesada fra Wild Spirit. Det skulle vise sig at blive den vildeste oplevelse nogensinde. On African Soil har sørget for alt det praktiske under vores tur. Der har således været styr på alt fra kørsel, til overnatning og forsørgelse under turen. Det eneste vi selv har brugt penge på har været på souvenirs og nødforsyninger (ja, man har maks brug for cola og chokolade!).



IV-injektion i ørevenen på en sabelantilope

Vores rejse startede ud med, at vi blev hentet i lufthavnen af Fabiola (dyrlæge) og kørt til en restaurant med den skønneste udsigt ud over den vilde natur. Vi blev herefter kørt lidt rundt i området – og fik vores første bekendtskab med de vilde dyr (Ja, for os var det vildt nok bare at lære navnet på de forskellige antiloper!). Den følgende dag blev vi hentet af Wildlife dyrlæge Shaun Beverley – og de næste 10 dage endte vi med at køre rundt på kryds og tværs af Sydafrika fra Pretoria til grænsen af Botswana. Det daglige arbejde bestod primært i at darte dyr på de enorme store farme og translokere dem til nye indhegninger. Dette arbejde gav os en fantastisk mulighed for at komme helt tæt på de vilde dyr og udføre procedure som iv/im injektioner, udtage blodprøver, wound management– og forstå forskellige sygdoms hos de vilde dyr. Dette arbejde gav os også hele to ture i helikopter over den vilde bush.



Akutarbejde på næsehorn skudt af krybskytter.

Efter de første 10 dage med Shaun blev vi hentet af Fabiola, som kørte os til et område nær Krügerparken, hvor vi deltog i et forskningsprojekt om sygdoms spredning fra vilde carnivore (løver, hyæner og leoparder) til husdyr. Dette var en meget grænseoverskridende oplevelse, da vi stod midt ude på savannen i mørket i vores lille camp bestående af biler. Vi fik her til ansvar at lave en masse målinger af dyrenes kroppe, når de var blevet indfanget – så her var der virkelig hands-on for alle pengene. Den vildeste oplevelse! Pulsen kommer lidt op, når man står face to face med en løve, og du bare spæner ind i en

bil for at komme i sikkerhed – heldigt løven stadig var lidt dopet.



Måling af incisiver på løve



Kvægdyrlæger in action

Under vores ophold med forskningsprojektet deltog vi også en enkelt dag med nogle sydafrikanske dyrlægestuderende på et kvægprojekt. Hver dag kommer alle de lokale med deres kvæg til et ”dip-tank”, hvor dyrene bliver observerede, samt tjekket for tuberkulose, mund-og-klov-syge og evt. behandlet. En fantastisk måde at møde de lokale på – og gøre en forskel.



Forberedelse af gepardføde – velkommen tilbage til spec. pat.

Den sidste uge brugte vi på et rehabiliteringscenter, som tager sig af truede dyr og forsøger at skaffe nye hjem til dyrene i mere sikre og trygge omgivelser i andre dele af verden. Også her var vi en del af et forskningsprojekt med fokus på det kardio-respiratoriske system og metabolismen i forskellige antiloper og gnuer. Ved undersøgelserne indgik bl.a. ekkokardiografi, anæstesimonitorering, blodtryk, blodgasanalyser og post mortem undersøgelser. Sideløbende med dette projekt indgik vi den daglige pasning og forberedelse af føde til stedets næsehornsunger og geparder.

Overordnet har turen givet os et enormt kendskab til immobilisering og anæstesi af vilde dyr, samt håndteringen og behandlingen af disse. Vi har endvidere fået en bedre forståelse for truede dyrearter og hele konflikten mellem at have vilde dyr levende tæt sammen med befolkningen – og ej at forglemme hele krybskytterproblematikken. Veterinært fagligt har vi fået en helt masse erfaring, som fremadrettet vil gavne os i vores fremtidige job som dyrlæger. Ud over vores deltagelse i forskningsprojekter, samt samarbejde med en privat wildlife dyrlæge, var der også tid til at lege turister. Dette bød bl.a. på en guidet tur i Krüger parken af Fabiola, og et par dage i hendes fantastiske hjem i Hoedspruit, hvor hun bl.a. tog os med til Sydafrikas svar på Grand Canyon. Alt i alt en helt ubeskrivelig tur, vi ikke ville være foruden.

Kontaktoplysninger:

Wild Spirit (Fabiola Quasada) og privat wildlife dyrlæge Shaun Beverly

Kontaktperson: Fabiola Quasada

Mail: fabiola@thewildspirit.com

Tlf.: 0027 725190192

Land og sprog: Sydafrika, afrikaans og engelsk

Indlogering: Indlogeringen arrangeret af dyrlægerne

Arbejdsområde: Wildlife og forskningsprojekter

Længde: 3 uger (11. maj - 1. juni 2015)

Budget:

Flybillet	5063	kr.
Kost og logi	17010	kr.
Forsikring	2136	kr.
Medicin inkl. vaccine	1467	kr.
Diverse	1800	kr.
I alt	27476	kr.

USA

Externship på Brandon Equine Medical Center

Af Cilie K. Hansen og Marie Dige Søgaard

Da vi begge skulle starte på hestedifferentieringen i efteråret 2015, ønskede vi at samle op på vores forudgående viden samt udvide kliniske og teoretiske færdigheder. USA har mange muligheder, og såfremt at man efter sin kandidatuddannelse ønsker et internship, er det ofte nødvendigt med et forudgående externship. Vi undersøgte mulighederne for externships i USA i februar 2015, og vi fik hurtigt svar fra Brandon Equine Medical Center om, at der var mulighed for et 3 ugers externship i august 2015.

Brandon Equine Medical Center er beliggende i det nordvestlige Florida. Der er tilknyttet 14 dyrlæger til hospitalet, hvor flere er residens, og dermed specialister inden for enten kirurgi eller intern medicin. Deres kundekartotek strækker sig bredt, lige fra den tynde hest på et rescuecenter, hobbyheste og æsler til barrelheste, dressurheste og fuldblodheste, der konkurrerer på højt plan.

Vores externship startede den 9. august 2015. Søndag aften, da vi ankom, blev vi vist til vores værelse, et rum i enden af stalden med to køjesenge. Her boede vi med en polsk studerende, der ligeledes var på hospitalet som extern. Vi startede kl. 8 om morgenen, bortset fra tirsdag og torsdag. Tirsdag havde vi såkaldt "topic round" kl. 7.00. De tre dyrlæger i intership og os, der var i externship, samledes i konferencerummet. Her havde en af

dyrlægerne forberedt et forelæsningsemne, hvor der efterfølgende var mulighed for spørgsmål. Under vores ophold var vi med til to topic rounds med emnerne "skader på ligamentum suspensorium" og "oral væskebehandling".

Torsdag formiddag havde vi "Journal Rounds", hvor alle dyrlæger, interns og externs deltog. Interns og externs havde alle forberedt en videnskabelig artikel fra 2015. Man præsenterede artiklens indhold og efterfølgende blev studiets resultater diskuteret og kritiske spørgsmål blev stillet overfor klinikken og dyrlægens fremgangsmåder i diagnosticering og behandling – Stemte studiets resultat overens med klinikken anbefaling til ejere? Fandtes anden behandling mere brugbar for en given lidelse, end den behandling der blev brugt på klinikken? Kunne andre parametre anvendes til diagnosticering af en given sygdom? Præsentationer af videnskabelige artikler gav en rigtig god mulighed for at følge med i nyere viden, holde sig opdateret, disku-



Marie og Cilie foran stalden tilhørende Brandon Equine Medical Center

tere veterinærfaglige emner dyrlægerne imellem og – ikke mindst – for vores vedkommende at praktisere vores engelske kunnen.

Arbejdet på klinikken varierede mellem udredninger og behandlinger på hospitalet, udekørende praksis samt en del arbejde i den kørende ”heste-tandklinik”. Hospitalet havde ansat Richard Grist, der havde praktiseret som hestetandlæge i 15 år. Richard havde studeret i både England og USA som hestetandlæge og var specialist indenfor området. Han var meget passioneret i sit arbejde, og havde selv bygget den trailer, der fungerede som tandklinik, når han var hos sine klienter. Han havde det nyeste udstyr samt udstyr han selv havde designet. Når man var med Richard, var der rig mulighed for at se forskellige tandproblemer og løsninger herpå, herunder fjernelse af ulvetænder, kirurgisk ekstraktion af tænder, tandabscesser, trappebid, foderlommer, bølgebid og heste med så dårlig tænder, at det havde ledt frem til en sinusitis. Netop sinusitis leder frem til en speciel patient på hospitalet. Hesten var blevet henvist, da den havde fået tilbagefaldt af næseflåd, efter én tidligere operation for sinusitis. Hospitalets kirurg åbnede indtil sinus frontalis og sinus maxillaris caudalis ved trepanation. Her var et andet syn end ventet. En tumor på 8*6 cm lå placeret i sinus frontalis og i sinus maxillaris caudalis. Denne blev fjernet og sendt til histopatologi. Et dræn blev isat sinus frontalis og huden blev sutureret.

I den udekørende praksis så vi mange patienter med hudproblemer, luftvejsproblemer, hovproblemer og haltheder. Mange af problemerne var i høj grad relateret til miljøet i Floridas varme og fugtige sommermåneder og management af hestene.



Billedet viser den hjemmebyggede ”dental-trailer”, som hver dag kørte rundt til områdets kunder.

Da vi boede på hospitalet, var vi med til diverse akutte patienter om aftenen og i weekenderne. Akuttilfælde var overvejende heste med lacerationer i mange størrelser og variationer og af mange årsager. En søndag blev navngivet ”lacerations-søndagen”. Det ene tilfælde var ekstremt, da skulderpartiet på hesten var flænset op. Ejeren ønskede patienten behandlet hos hende selv, selvom der var mere indikation for hospitalsindlæggelse. Den yngre, nyansatte dyrlæge tog situationen ”i stiv arm”, og vi hjalp alle til med at rense, lave debridement, tjekke for lommedannelse, isætte de tre dræn, sluttelig suture med mange afspændende suturer. Det var en stor opgave, især fordi den skulle foretages i felten i 40 grader uden vind og opsatte blæsere. Resultatet blev ret godt, og ejeren var meget tilfreds.

Bonusoplevelse

Efter helt almindelig fredag eftermiddag med ambulatoriske patienter kom vi tilbage til hospitalet kl. 22.00 til noget af en nyhed! En tiger var ankommet. Tigeren befandt sig til dagligt i et rescuecenter. Den tilknyttede dyrlæge var blevet tilkaldt, da tigeren var nedstemt og med anamnese om mulige gastrointestinale problemer. Da Brandon Equine Medical Center var det dyrehospital i området med kapacitet for en fuld udredning inklusiv røntgen af abdomen og mulig efterfølgende operation, kom tigeren netop hertil. Tigeren blev sederet, røntgenbilleder blev taget. Disse viste at et fremmedlegeme kunne lokaliseres til den ileocaecale del af tarmen. Det blev besluttet, at tigeren skulle opereres af dr. Wimer, resindent i kirurgi. Operationens start var anderledes end en operation på en fuld anæsteseret hest, da alle nødudgange blev sikret åbne en ekstra gang og en "flugtplan" blev lagt, såfremt tigeren uforudset vågnede op. Heldigvis skete dette ikke. Under operationen fandtes en foderpakning med hårboller og sand i ileocaecal åbningen. Indholdet blev fjernet. Efter endt operation blev tigeren transporteret tilbage til rescuecenteret.

– Det er ikke hver dag, man er så tæt på en "hankat" på 300 kg.

Vores ophold i USA var en stor oplevelse, og vi vil anbefale alle andre at tage til udlandet på et eller flere externship. Det eneste vi fortryder, er, at vi ikke tog et to-tre ugers externship et andet sted i USA, når nu vi var herovre. Man ser mange spændende cases og patienter, der ikke lige glemmes. Desuden opbygges et netværk, der bestemt er værd at tage med, såfremt man har et internship i tankerne. Desuden udfordres man på sin sproglige og faglige kunnen.

Rejs ud – lige pludseligt er veterinærstudiet slut.



Billedet viser tigeren, der kom til Brandon Equine Medical Center – En usædvanlig oplevelse. Tigeren er ved at blive klargjort til operation.

Kontaktoplysninger:

Brandon Equine Medical Center

Kontaktperson: Leann Kuebelbeck

Mail: lkuebelbeck@brandonequine.com

Tlf.: 813 643 7177

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Værelse på hospitalet

Arbejdsområde: Deltagelse i intern medicin på hospitalet, udekørende praksis, tandarbejde, stående operationer, liggende operationer, halthedsundersøgelser på hospitalet, akutvagter i aften- og nattetimer, "journal

club” med præsentation af videnskabelige artikler, ”topic rounds” med gennemgang af skader på ligamentum accessorium og oral væsketerapi.

Længde: 3 uger (9. - 26. august 2015)

Budget:

Flybillet	7510	kr.
Kost	2500	kr.
Forsikring	1450	kr.
Billeje	1500	kr.
I alt	12960	kr.

Kirurgisk externship på UC Davis

Af Andrea Henriksson

Over længere tid har jeg overvejet at foretage et externship i udlandet. Jeg har hørt fra andre studerende, der har været på externship i USA, at UC Davis er et meget godt og lærerigt sted. Desuden føltes det som et passende sted for mig. Jeg besøgte UC Davis for nogle år siden og fik dengang et meget godt indtryk af universitetet.

I januar 2015 sendte jeg min ansøgning af sted til Judy Wall (jawall@ucdavis.edu), som er koordinater for besøgende studerende. I marts 2015 fik jeg svar fra Judy om, at jeg var blevet optaget på de rotationer, som jeg gerne ville – nemlig 4 uger på kirurgisk rotation. En måned før jeg skulle begynde mit externship, fik jeg tilsendt skema, hygiejneregler, info om hvad der forventedes af mig som studerende, og en liste med personer at kontakte for at finde et sted at bo. Derudover fik jeg tilsendt en lang liste over hvad slags tøj, jeg skulle have. Til forskel fra det kliniktøj vi bruger på skolen i Danmark, skulle der pakkes nystrøgne bluser, chinos og pudsede sko.

Ud fra listen som skolen havde sendt til mig, havde jeg fået kontakt til en sød dame, som gerne ville udleje mig et værelse i perioden for mit externship. Damen arbejdede som hestedyrlæge i Davis, og udover hende boede der 2 andre dyrlæger i huset. To af dyrlægerne var uddannet i Davis og var meget forstående med, at jeg ville have det meget travlt under min tid i Davis. De var meget hjælpsomme og tilbød at komme og hente mig i skolen de dage, hvor det blev alt for sent, og jeg ikke havde energi til at cykle hjem.

Den 20. juli begyndte min første rotation - nemlig soft tissue surgery. Den første dag var en smule forvirrende, men heldigvis arbejdede jeg sammen med en af de amerikanske studerende. Efter 1-2 dage begyndte jeg at kunne finde rundt på hospitalet og havde lært, hvordan mange af de praktiske ting fungerede og måtte derfor starte med at tage min egne patienter. Patientmodtagelsen foregik relativt ens med, hvordan det foregår på smådyrhospitalet på SUND. En stor forskel var dog, at man kun er én studerende per patient, og hver studerende har oftest 1-3 indlagte patienter. De studerende på UC Davis har desuden væsentligt mere ansvar for patienten, end man har som studerende i Danmark. Den studerende er ansvarlig for at lave behandlingsplan, beregne behandlings- og væskedoser, udtage pre-operative blodprøver, skrive røntgenrekvisitioner mm. Behandlingsplan og dosisberegninger blev tjekket efter af underviserne, men det er den studerendes ansvar at give de rigtige doser på de rigtige tidspunkter.

3 dage om ugen var vi kun i operationsstuen og modtog ikke nogle nye patienter (undtaget var akutte patienter, som blev henvist fra akutmodtagelsen). Alle kirurgiske patienter på UC Davis er henvisningspatienter så der blev lavet mange spændende og sjældne operationer. Som studerende fik man ikke lov til at lave nogle operationer selv, men man var altid scrubbet ind og var med til at hjælpe ved operationerne. Underviserne

var meget dygtige til at forklare ting og sikre sig, at den studerende kunne se, og hele tiden forstod, hvad der blev lavet.

Dagene på skolen var normalt meget lange. En almindelig dag mødte jeg op på skolen omkring 6.30 for at nå at lave SOAP, lufte, fodre og behandle mine patienter før kl 8.00, hvor undervisningen startede. Omkring kl 17 plejede dagens arbejde at være færdigt, hvorefter vi havde en times gennemgang for at diskutere forskellige emner og lidelser. Derefter var det igen tid for de studerende at lave SOAP, lufte, fodre og behandle patienter, før man kunne holde fyraften, som plejede at blive omkring kl 20. Hvis man havde indlagte patienter om weekenden, var man som studerende ansvarlig for sin patient om morgenen og aftenen – man var altså også nødt til at møde op om lørdage og søndage. Dog havde man under disse dage fri midt på dagen, hvor der var tid til at handle ind, vaske tøj og slappe lidt af.

Efter 2 uger på soft tissue-rotationen var det tid til 2 uger med orthopædisk kirurgi. Eftersom de forskellige kirurgiske teams arbejdede en del sammen, kendte jeg allerede nogle af underviserne, som arbejdede med orthopædi. Det meste foregik stort set på præcis samme måde, som det gjorde på soft tissue, med undtagelse af, at der blev gjort brug af andre slags kirurgiske indgreb. Desuden blev der på hver patient lavet en meget grundig orthopædisk undersøgelse. Selvom der var ting, vi også lærer i Danmark, var det rart at få så meget hands-on-erfaring med stoffet.

På mange områder kunne jeg mærke en stor forskel i kompetenceniveauet mellem amerikanske studerende og danske studerende. Det at beregne medicindosis, væskebehandling eller generelt praktiske ting var noget, som de amerikanske studerende havde på rygraden, mens jeg skulle bruge betydelig mere hjernekraft på samme procedurer. Derimod var der en del teoretiske spørgsmål, som jeg kunne svare på uden problemer, hvilket de amerikanske studerende ikke var lige så gode til.



Jeg og mine medstuderende i orthopædisk kirurgi.



Indgangen til smådyrshospitalet

Selvom jeg ikke har fået lov til at operere selv, har jeg set og lært utroligt meget om kirurgi i mine 4 uger på UC Davis. Hvis man er frisk på at lære, og ikke tøver for at arbejdet hårdt, kan jeg kun anbefale at rejse til USA for at lave externship på UC Davis!

Kontaktoplysninger:

UC Davis

Kontaktperson: Judy Wall

Mail: jawall@ucdavis.edu

Tlf.: +1 530 752 0773

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Eget ansvar

Arbejdsområde: Kirurgi (soft tissue + orthopedic)

Længde: 4 uger (20. juli - 17. august 2015)

Budget:

Flybillet	8532	kr.
Husleje, Davis	2010	kr.
Husleje, Danmark	1844	kr.
Transport, Davis	1005	kr.
Kost	5700	kr.
Forsikring	753	kr.
Rabiesvaccine	2040	kr.
Diverse	1340	kr.
I alt	23224	kr.

Ikke-støttede rejser

Symco 2015 - Wildlife Utilisation in Southern Africa

Af Mads Bjørnsen og Jimmy Bøjesen

Hvert andet år afholder Onderstepoort, campus for veterinærmedicin i Sydafrika, et wildlife symposium for 80 veterinærstuderende fra hele verden. Ansøgningsfristen var i oktober 2014, og midt november fik vi besked om at vores ansøgning var blevet accepteret.

SYMCO bliver arrangeret af de studerende fra Sydafrika, som bruger halvandet år på planlægningen. Det er tydeligt under hele turen, at planlægningen har været et stort arbejde, for det hele var rigtig godt arrangeret! Målet med SYMCO er at lære om det Sydafrikanske wildlife, og om hvordan man i sydafrika arbejder med wildlife på forskellige måder. Det betyder at forelæsningerne var meget forskellige og omhandlede alt fra kontrolleret avl af wildlife, sygdomsbekæmpelse, post mortem af krokodiller, wildlife til kødproduktion og krybskytteri af næsehorn. Forelæsningerne kunne virkelig rykke på forståelsen for, hvad wildlife egentlig er. Hvor mange herhjemme ved, at man i Sydafrika sagtens kan eje et næsehorn, hvis bare man har plads nok? Eller kan argumentere for, lovlig jagt på vilde dyr faktisk er med til at sikre deres overlevelse?

De praktiske oplevelser under SYMCO giver ligesom forelæsningerne også et meget nuanceret syn på wildlife. Her oplevede vi alt fra løver og geparder, der lever i små indhegninger og bruges til reklamefilm, til løver og geparder, der lever så naturligt som overhovedet muligt i nationalparker. Arrangørerne har virkelig gjort et stort arbejde for vise alle aspekter af afrikansk wildlife, og ikke kun det man ser på animal planet.

De første dage af SYMCO brugte vi på campus for veterinærmedicin kaldet "Onderstepoort". Onderstepoort er en del af University of Pretoria, men på Onderstepoort er der kun dyrlægestuderende. Onderstepoort er virkelig imponerende, og man har her alt vedrørende studiet samlet på et sted. Mellem bygningerne er der folde med kvæg, får og heste og til at lære om giftige planter har man lavet en hel have, hvor de studerende kan se alle de planter de skal kende til. En af Onderstepoorts nyeste bygninger og projekter er "Skills lab". Her kan de studerende komme og øve deres praktiske evner som fx steriliseringer, som øves på latexdukke. Efter dagene på Onderstepoort, som også bød på galla fest og kultur fest, begyndte den tolv dage lange bus-tur rundt i Sydafrika. Første store stop var Kruger National park, men undervejs blev vi overrasket først med immobilisering og relokalisering af Blesbuk, hvor vi fik lov at vaccinere og tage blodprøver. Inden vi nåede til Kruger Nationalpark blev vi igen overrasket med en ny oplevelse, denne gang et besøg på et hemmeligt børnehjem for næsehorn. Stedet var totalt "top secret", da man frygtede at krybskytter ville komme og slå de små næsehorn ihjel.

I Kruger Nationalpark brugte vi tiden på forelæsninger og game drives. Nogle af os var så heldige at se alle "Big Five" - Næsehorn, flodhest, buffalo, løve og leopard. Det mest spændende game drive var da vi fik lov at se en darting af en stor hanelefant, og fik lov at komme helt tæt på det bedøvede dyr.

Efter Kruger Nationalpark var det næste store stop Durban, som er en storby ved kysten. Turen til Durban tog et par dage, da der undervejs var planlagt flere aktiviteter, bl.a en dag på stranden og en dag på et wild cat rehabilitation center. På rehabiliteringscenteret modtager de store kattedyr, som kommer fra steder, hvor de ikke har haft det godt. Det kan være fra cirkus eller zoologiske haver fra alle steder i verden. Da man på rehabiliteringscenteret ikke er interesseret i avl bliver hunnerne steriliseret, og det fik vi lov at overvære. I Durban var vi bl.a på en tur bag kolliserne i Sea World. Med alle de problemer Sea World har for tiden, er det meget imponerende, at vi fik lov til det. Her vi fik at se hvordan dyrlægerne arbejder med delfinerne, og hvordan dyrepasserne træner delfiner, så dyrlægerne kan komme til at tage prøver.

Fra Durban gik turen tilbage mod Onderstepoort. Her blev vi en af de sidste dage overrasket med den vildeste oplevelse. Vi blev taget med ud til en landingsbane i bushen, og lige pludselig kommer fire små helikoptere flyvende og laver kunstner i luften. Vi får af vide, at vi alle sammen nu skal op og flyve. Ikke nok med det, så skal vi hjælpe med at behandle dyrene for ektoparasiter, hvilket gøres med paintballgevær, hvor kuglerne istedet for maling er fyldt med et middel mod ektoparasitter. "Shoot everything you see— except the monkeys, don't shoot the monkeys" lød beskeden fra dyrlægen, og så var det ellers bare afsted.

Den sidste aften stod på en afsluttende gallafest, hvor der blev serveret god mad og vist billeder fra hele turen, og herefter festet til langt ud på natten.



Ovariohysterectomy på hunløven, som nu bor på rehabiliteringscenteret. Foto Villiers Steyn.



Elefant darting og immobilisering i Kruger nationalpark. Foto Villiers Steyn.

Kontaktoplysninger:

Onderstepoort

Kontaktperson: SYMCO Comittee

Mail: symco.op@gmail.com

Land og sprog: Sydafrika, engelsk

Indlogering: Arrangeret af SYMCO

Arbejdsområde: Wildlife utilisation

Længde: 1. juli - 18. august 2015

Budget:

Flybillet	5700	kr.
Deltagergebyr SYMCO	16000	kr.
Forsikring	733	kr.
Medicin inkl. vacciner	2500	kr.
I alt	24933	kr.

Denne rejsebeskrivelse blev afvist på baggrund af ikke opfyldt formalia.

Mississippi Shelter Medicine

Af Johannes Fogh og Sven Sundin

Vi er to femteårs veterinærstuderende, som hørte om muligheden for at komme til USA på et Shelter medicine externship, hvor vi kunne få kirurgisk erfaring samtidig med at vi fik hjulpet lokalsamfundet.

Inden vi tog af sted, var der en del ting, som skulle på plads. Rabies vaccinationer, forsikringer og ikke mindst visum. Netop visum skulle vise sig blive en udfordring. Vi blev først oplyst om at søge et B1 visum, hvilket den amerikanske ambassade ikke blev særlig begejstret for. Efter en masse hvis'er og men'er fik vi til slut et J1 visum og kunne komme ind i "The land of the free".

Efter en uge med sightseeing i storbyen New Orleans, var vi klar og spændte på at komme i gang med det vi egentlig var kommet hertil for - Shelter medicine. Vi ankom til universitetsbyen Starkville, i staten Mississippi med vores lejebil. Her blev vi indlogeret i "The Presidential Suite" på campus. At bo direkte i tilslutning til skolen var rigtig behageligt og at kunne spare penge på boliger er altid skønt.

Dag 1 på vores externship startede med at vi tog vores pæne professionelle tøj på, gik gennem skolen og ind i den mobile klinikbus, vi skulle køre med til byen West Point. Vel fremme på shelteret i West Point skiftede vi vores tøj ud med scrubs og begyndte at hente dyrene, som shelteret ønskede neutraliseret. Nogle skulle kastreres og nogle steriliseres, nogle var gamle og nogle blot få måneder gamle. Efter at være "scrubbet in" og have lavet et par operationer, under overvågning af en af de dygtige dyrlæger, så stod vi selv med det fulde ansvar for dyrene. Dog var der altid mulighed for assistance fra dyrlægen, hvis man var i tvivl om noget.

Til frokost bød shelteret på den type mad vi kunne tænke os. Udover frokosten betalte organisationerne vi hjalp, ikke noget for den service som universitetet yder. Efter frokosten fortsatte vi med operationerne, om end lidt hurtigere end om formiddagen. Vi kom hjem lidt overvældede af indtryk, men meget tilfredse med dagen. Vi havde fået meget erfaring og læring, efter at vi tre mand havde neutraliseret hele 29 dyr.

En af de procedurer, som adskiller sig fra det vi tidlige har lært på KU, er at de laver scrotale incisioner på hund, uden at opleve "self mutilation". Dette kommer, ifølge deres viden, fra kløen som følge af hudsuturer. Desuden laves der "pedicle tie" på katte. Her ligeres ovariestilken ikke, men der laves i stedet en autoligatur med en buet mosquito hæmostat.

Hvorfor har Mississippi State University sådan et shelter program?

I USA bliver der hvert år aflivet ca. 10-12 millioner herreløse dyr, da folk ikke har fået neutraliseret deres kæledyr. Det er dyr som er "Born to die", da for få mennesker adopterer dyr og for mange kommer til shelterne. Der er derfor også et kæmpe problem med vilde, herreløse katte. Disse katte er afkom af tidligere domesticerede katte og kan påvirke populationen af andre arter drastisk. Derudover har disse katte ofte ekto- og

endoparasitter og kan være reservoir, til andre sygdomme som eksempelvis FeLV, FIV, calicivirus, rabies og toxoplasmose.



Os i professionelt tøj foran den mobile klinik.

Potentielt kan to katte og deres afkom resultere op til to millioner katte på 10 år. Tidligere blev disse vildkatte primært eutaniseret, men nu prøver man i stedet at neutralisere, vaccinere og evt. give anden behandling inden de bliver genudsat på samme sted, som de blev indfanget på. I dag findes der ca. 60 millioner vildkatte i USA. Ved at hjælpe til med vores arbejdskraft, kan vi nedbringe dette tal, samtidig med at vi får en uvurderlig erfaring. Hver dag har hver enkelt af os udført 7-14 operationer, alle overvåget af kompetente dyrlæger. Totalt blev det, blandt os to, til henholdsvis 60 og 57 operationer over de to uger.

De følgende dage blev vi kørt til forskellige shelters, i staten Mississippi, og lavede flere operationer. Nogle af de mere specielle operationer vi oplevede var et par højdrægtige tæver, unge kattekillinger, hvalpe på ned til 6 uger og kryptorkide hunde. Alle patienterne var forskellige og gav os en masse kirurgisk erfaring, samtidig med at vi fik hjulpet lokalsamfundet.

Når vi ikke var i gang med operationer, var vi ude med andre studerende og kolleger på forskellige ekskursioner i både nationalparker og lokale barer. Vi fik set alligatorer, rodeos og store pickuptrucks. Starkville er primært en universitetsby, hvor man virkelig føler sig hjemme og velkommen hos de hyggelige amerikanere. Rejsen har været et fantastisk eventyr og vi har fået uvurderlig erfaring og masse gode amerikanske oplevelser!

Tag ud på externship! Det kan kun anbefales!

Kontaktoplysninger:

Mississippi State University

Kontaktperson: Jake Shivley

Mail: jshivley@cvm.msstate.edu

Tlf.: +1 662-325-3432

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: På MSU Campus

Arbejdsområde: Shelter medicine -
Spay and neuter

Længde: 2 ugers externship (20. september - 2. oktober 2015)



Her er vi begge i gang med et par ovariehysterektomier i den mobile klinik

Denne rejsebeskrivelse blev afvist på baggrund af ikke opfyldt formalia og et ikke godkendt budget, hvorfor dette ikke er indsat her.

Almen klinisk praksis, store husdyr i Helsinki

Af *Therese Christoffersen*

Planlægning af turen

Jeg havde længe overvejet at tage til udlandet for at studere. Min alternative differentiering var allerede planlagt, hvorfor mine muligheder for udrejse var mere begrænset. Efter at have talt med Anne Fledelius, den internationale koordinator på veterinærmedicin, valgte jeg at tage Almen Klinisk Praksis på Helsinki Universitet. Almen Klinisk Praksis var førhen blevet meritgivende fra Helsinki Universitet, så det virkede som det oplagte valg. Der opstod flere problemer undervejs i min forhåndsgodkendelse, og en uge inden min afrejse blev mit ophold afvist. Heldigvis fandt vi en løsning i form af en logbog, som jeg skulle medbringe til Finland. Med en oversættelse af denne i bagagen, var jeg nu klar til mit finske eventyr.



Figur 1. Smukke omgivelser i Finland

Pihlajamäki og Viiki Campus

At finde bolig var slet intet problem. Jeg ansøgte Unihome om bolig, og 12 timer efter jeg havde ansøgt, blev jeg tilbudt en bolig. Jeg takkede ja med det samme. Lejligheden lå i Pihlajamäki, som ligger 40 min med bus fra Helsinki og i gåafstand til Viiki Campus, hvor universitetet ligger. Området er dejlig grønt med flere parker og en nærliggende sø med bade faciliteter. Lejligheden var ca. 25 m² med eget bad. Alle udenlandske studerende på deres kandidatuddannelse tilbydes en lejlighed i dette boligkompleks. Jeg var rigtig glad for stedets lokalitet og pris, men også det sociale. Vi var alle exchange students, med mod på at opleve De tusinde søers land. Desværre var jeg en af de senest ankomne studerende, hvilket betød, at mange exchange students allerede havde afsluttet deres semester og var taget hjem.



Figur 2. Jeg boede kun sammen med exchange

Velkomsten

Jeg blev taget rigtig godt imod af Johanna Haapalainen, som er den internationale koordinator på Helsinki Universitet. Jeg fik en hurtig gennemgang af Viiki campus og de generelle regler, hvorefter jeg var klar til at komme på klinik. Der stod jeg så, med mit engelske navneskilt, og følte mig en smule forvirret. Jeg havde kun modtaget en hurtig rundvisning på selve hestehospitalet, men ikke nogen introduktion til den daglige gang. Jeg havde ingen supervisor, og derfor ingen dyrlæge jeg kunne konsultere, når jeg ikke vidste, hvordan jeg skulle forholde mig. Heldigvis havde jeg en meget engageret mentor og tre medstuderende fra England og Frankrig, som tog sig rigtig godt af mig.



Figur 3. Her står Lilas og jeg klar til vores første operation

Engelsk er en by i Rusland

Der gik ikke lang tid, før det gik op for mig, at undervisning på engelsk ikke var en selvfølge, med mindre man fulgte de udenlandske dyrlæger. Flere af dyrlægerne og endda deres undervisningsassistent valgte bevidst ikke at undervise på engelsk. Dvs. Jeg ofte stod med de finske studerende, hvor jeg måtte kigge og spørge mig frem til, hvad der foregik. "What is the anamnesis?", "Which medication are we giving it?", "What is the prognosis?", "What did the bloodresults say?" – Disse typer spørgsmål stillede jeg hundredevis af i løbet af en dag, idet ingen tog initiativ til at informere mig. Det var trættende både for mig og mine finske medstuderende.

Selvom de finske studerende var søde til at oversætte, var det ofte korte og præcise svar. "It is lame on it's right front" kunne være et typisk svar på mit spørgsmål. Men det efterlod altid mange ubesvarede spørgsmål: "Hvor længe har den været halt", "Er det første gang den har været halt", "Er der blevet taget røntgen tidligere", "Til hvilket led er haltheden relateret". Jeg kunne hurtigt fornemme på mine finske medstuderende, at jeg var ret irriterende, men det stoppede mig ikke. Jeg var taget til Finland for tage almen klinisk praksis store husdyr, ikke for at lære finsk. Set i bakspejlet burde jeg have talt med den internationale koordinator på universitet allerede fra begyndelsen, men min fornemmelse var, at de allerede vidste, at deres dyrlæger ikke underviste på engelsk. Ikke engang nogen af skiltene var på engelsk, hverken i laboratoriet, i røntgen eller på patientoversigterne. For slet ikke at nævne deres journalsystem, hvor google translate hurtigt blev min bedste ven. Det værste ved den



Figur 4. Vellykket operativ fjernelse af larynxcyste

manglende engelsk-undervisning var dog, at deres sikkerhedsforanstaltninger heller ikke var på engelsk. Alle CAVE-skilte var skrevet på finsk, hvilket forårsagede, at jeg flere gange uvidende var gået ind til heste med tendens til at sparke. Heldigvis skete der mig ingenting, men det må som minimum være et krav for at sikre de studerendes sikkerhed. Bortset fra de dyrlæger, som ikke underviste på engelsk, var der mange dygtige og kompetente udenlandske dyrlæger og interns, som glædeligt underviste på engelsk. Vi havde et stort case load, og jeg oplevede, at de nød at undervise. Det blev hurtigt gjort klart, at ingen spørgsmål var dumme, og at de foretrak, at vi deltog i diskussionerne, selvom vores erfaring med heste var sparsom. Jeg deltog i mange operationer fra start til slut, og jeg nød det. Den spanske kirurg havde altid et godt overblik og overskud til at undervise samtidigt. Vi fik lov til at deltage i operationer og opleve kirurgien fra både den gode og dårlige side. Jeg har deltaget i operationer fra akutte voldsomme blødninger og akut tracheostomi til standard kastration og through and through lavage til de mere specialiserede operationer med larynx-cyste og dentigerous cyste.

Ude på landet, der hvor kragerne vender - Saari Mäntsälä

Efter mine fem uger på hestehospitalet, stod mine næste fem uger på produktionsdyr og reproduktion. Deres produktionsdyrshospital ligger i Saari Mäntsälä, hvilket er 80 km væk fra Helsinki centrum. Der kører ikke busser til hospitalet ligesom til Taastrup, hvorfor man selv skal arrangere transport. I velkomstbrevet opfordrer Det internationale kontor til, at man kun tager få uger i Saari Mäntsälä, da det både er lange hårde dage, og at transport kan blive en udfordring. Jeg fortryder, at jeg ikke tog mere end de fem uger. Ja, det er dage fra kl. 6 morgen til kl. 18 aften, men det udbytte man får, kan slet ikke måles med trætheden. Hver dag var altid fuld af nye spændende cases. Deres produktionsdyrshospital er meget lille, så deres undervisning er mest baseret på udekørende praksis. Hver morgen blev dagens patienter gennemgået, hvorefter man som studerende valgte sig på de cases, man fandt spændende. Så pakke-



Figur 5. Bilen bærer præg af mange timers kørsel på de finske landeveje



Figur 5 Tasken pakkes til dages patienter



Figur 7. I Finland kan man stadig finde de mindre landbrug. Denne landmand havde opkaldt sine køer efter de 7 små dværge

medicin og de instrumenter, man skulle bruge og kørte afsted. Jeg så imellem tre til seks forskellige patienter om dagen, delt ud på to til tre besøg. En typisk dag kunne bestå af afhorning og behandling af mastitis ved første besøg, og næste besøg var operation af løbedrejning og behandling af mælkefeber. Dagene var altid alsidige med masser af udfordringer. Spildtiden i bilen blev altid brugt på at tale om patienterne og deres behandling, eller hvilke overvejelser vi havde omkring de næste patienter. Når det var tid til at tanke, stoppede vi altid for en kort kaffepause ved den nærliggende tankstation. Jeg har aldrig i mit liv drukket så meget henkogt kaffe, som i mine fem uger på landet i Finland.

Det sociale

På mit ophold blev jeg gode venner med tre dyrlægestuderende, som jeg stadig den dag i dag er rigtig gode venner med. Vi besøgte sammen mange af de finske turistattraktioner, og tog os i ny og næ en øl i det finske natteliv. Vi hjalp og bakkede hinanden op, når vi følte os fortabte i den finske undervisning. Jeg vil ikke have været min rejse foruden, og opfordrer på det varmeste andre studerende at tage af sted. Det kræver meget planlægning og er ressourcekrævende at få arrangeret. Men det udbytte, jeg har fået både fagligt og personligt, har været det hele værd. Selvom meget af undervisningen var på finsk, har jeg haft så meget hands-on erfaring og så stort et case load, at jeg føler mig godt rustet som dyrlæge i et fremtidigt job. Universitetet vægter meget de studerendes praktiske kundskaber, hvilket gør, at man føler sig mere tryk i det håndværk, man skal udføre, den dag man står alene med patienten.



Figur 8. Den obligatoriske søndags-picnic! Nye venskaber for livet. Vi holder nytår sammen i Paris i år.

Kontaktoplysninger:

Helsinki Universitet

Kontaktperson: Johanna Haapalainen

Mail: johanna.haapalainen@helsinki.fi

Land og sprog: Finland, finsk og engelsk

Indlogering: Studielejlighed fra Unihome

Arbejdsområde: Studerende på hestehospitalet og produktionsdyrshospitalet

Længde: 10 uger (20. april - 26. juni 2015)

Denne rejsebeskrivelse blev afvist på baggrund af ikke opfyldt formalia og et ikke godkendt budget, hvorfor dette ikke er indsat her.

Vets and Wildlife – Veterinær studiepraktik i Sydafrika

Af Cecilie Iversen

Introduktion

I forbindelse med mit sidste år på kandidatgraden i veterinærmedicin fik jeg gennem min differentiering i Familiedyrssygdomme mulighed for at planlægge 3 ugers specialiseringsstudie efter eget valg. Da jeg gennem hele livet har haft en stor passion for Afrikas vilde dyreliv, og senere håber på at kunne anvende min veterinærfaglige kompetence inden for netop dette område, valgte jeg at tilrettelægge en studietur til Sydafrika. Gennem tre uger har jeg fulgt 2 praktiserende wildlife-dyrlæger i deres arbejde med Sydafrikas vilde dyrebestand, og har bl.a. lært en masse omkring håndtering, omgang med og transport af Sydafrikas store antilopearter og næsehorn. Jeg har tillært mig nye kompetencer inden for anvendt farmakologi og monitorering i forbindelse med narkose og generelt fået et indblik dagligdagen for en dyrlæge, hvis patienter omfatter løver, næsehorn og gnuer i stedet for heste, hunde og katte.

Projektarrangør

Studieprojektet blev arrangeret i samarbejde med det sydafrikanske firma Vets and Wildlife v. Loraine Scheepers, som sørgede for bookning af overnatningsfaciliteter hos en lokal familie og tilkobling til en wildlife-dyrlæge gennem hele opholdet.



Dyrlægerne

I forbindelse med mit ophold var jeg som den eneste studerende primært tilkoblet dyrlæge Dr. J. Michiel van Wyk, som er specialist i immobilisering og transport af næsehorn over hele Sydafrika. Da denne var afsted på job langt fra bopælen den første uge af mit ophold, blev jeg derfor i stedet koblet på Dyrlæge Ryan Jeffrey som ligeledes er wildlife-dyrlæge, og har derfor i løbet af opholdet haft fornøjelsen af at opleve to forskellige dyrlæge i deres arbejde med Afrikas vilde dyrebestand.



Dr. Ryan Jeffrey



Dr. J. Michiel van Wyk

Aktivitetsoversigt

23/5-2015	Afrejse fra København
24/5-2015	Ankomst Johannesburg + indkvartering hos værtsfamilie på farm i Beestekraal, North West Province
25/5-2015	Indfangning af undsluppet bøffelko, estimation af alder + tjek af tuberkulintest. Derefter drægtighedsundersøgelse af 250 kødkvæg
26/5-2015	Bedøvelse og flytning af impalaer, Nyala antilopper og blisbukke til fods på lokal farm
27/5-2015	Indfangning og undersøgelse af sort impalahan med reproduktionsproblemer. Besætningsbesøg på gnufarm, indfangning af sorte impalaer til transport vha. helikopter, samt behandling af gylden gnu med klovbylder
28/5-2015	Besætningsbesøg på krokodillefarm med høj dødelighed blandt ny-udklækkede. Herefter besætningsbesøg i Zoo i Johannesburg, undersøgelse og behandling af sabelantilopeunge med blodmangel, chipmærkning af løveunger forud for transport og tilsyn af gepardunge med sår
29/5-2015	Indfangning af roan-antiloper til chipmærkning, øremærkning, opmåling og ormekursbehandling forud for salg. Halthedsundersøgelse af bøffel-ko
30/5-2015	Weekenddag – på besøg hos værtsfamiliens naboer
31/5-2015	Weekenddag – heldagstur til Pilanesberg Nationalpark
1/6-2015	Flaskefodring af sabelantilopekalv, besætningsbesøg på stor avlsfarm for antiloper og næsehorn, indfangning og tilsyn af Nyala-hanner forud for transport
2/6-2015	Flytning af gnuer på farm i Nietferdient, masse-capture af antiloper m. helikopter
3/6-2015	Flytning af næsehorn, + indfangning af gnuer til transport
4/6-2015	Indfangning af Kudu-antiloper med helikopter og bil + masse-capture på samme farm som 2/6
5/6-2015	Indfangning af sabelantiloper til øremærkning, opmåling og fotografering forud for salg. Bedøvelse af bøfler til opmåling og tuberkulintest med statsveterinær. Tuberkulintest på limousine tyr.
6/6-2015	Weekenddag – flytning af næsehorn til transport. Herefter vandretur i Kgaswane Mountain reserve
7/6-2015	Weekenddag - Rundtur i Rustenburg + eftermiddagstur til Pilanesberg Nationalpark

- 8/6-2015** Aflæsning af tuberkulintest på bøfler fra 5/6
- 9/6-2015** Morgentur i luftballon over Pilanesberg Nationalpark, reparation af lastbil til transport af næsehorn, indfangning af Nyala antiloper på mountain farm og undersøgelse + aflivning af impala med brækket ryg
- 10/6-2015** Besøg på Michiels smådyrsklinik, tilsyn af utrivelig Nyala antilope + indfangning af 3 til transport inkl. Tilsyn af øjensskade pådraget ved dartning. Herefter besætningsbesøg på farm med høj dødelighed blandt springbuk og til sidst mere mekanikerarbejde på transport lastbil
- 11/6-2015** Indfangning og transport af Kudu-antiloper på farm i Molokwane, drægtighedsundersøgelse på bøffel-køer, flytning af Elan-antiloper. Tilsyn ved læsning + ormekursbehandling af Kudu-antiloper i Predator World, Sun City
- 12/6-2015** Dartning og læsning af bøffeltyre i boma til transport (frontlæsser og kran). Herefter samtale med dyrlæge efter obduktion af næsehorn. Besætningsbesøg på storfarm i Nietfordient, tilsyn af utrivelig Elan-antilope og undersøgelse af gnu med lyskebrok
- 13/6-2015** Hjemrejse fra Johannesburg

Case-log

Nedenfor er i lidt større detalje beskrevet nogle af de arbejdsopgaver jeg er stødt på i forbindelse med mit ophold i Sydafrika. Beskrivelserne indeholder billeder fra den pågældende situation, samt en tolkning af hvad jeg som studerende har lært af den pågældende situation.

Indfangning af antiloper til fods (26/5)

En af opholdets første dage bød på indfangning af antiloperne impala, nyala og blisbuk. Farmeren som havde tilkaldt dyrlægen, havde solgt dyrene til en af naboerne, og antiloperne skulle derfor bedøves og transporteres længere ned af vejen. Farmeren havde fravalgt sig at foretage bedøvelse fra helikopter, da han efter sydafrikansk målestok havde en relativt lille farm. Dette resulterede i, at dyrlægen skulle skyde bedøvelsespile ind gennem tæt buskads, og at meget af formiddagen foregik med klapjagt-lignende manøvrer, hvor vi vandrede gennem det tætte krat for at drive dyrene ud fra deres skjul.



Dyrene blev bedøvet på en sådan måde at de stadig kunne stå på benene. Når bedøvelsen satte ind, skulle man herefter ”gå med dyrene” med et fast greb om enten horn eller ører og på denne måde styre dyrene op i transporttrailer. I traileren fik dyrene så noget modgift og noget langtidsberoligende.

Jeg lærte i forbindelse med denne opgave, hvor besværligt et job kunne blive af ikke at have det rette udstyr (helikopteren). På denne måde kom et job, der med helikopter havde taget max 2 timer til at tage hele dagen. Jeg lærte desuden teknikken bag at ”gå med antiloper” og jeg foretog såvel IM som IV injektioner på dyrene.



Besætningsbesøg på krokodillefarm (28/5)

På lige fod med at vi i Danmark foretager besætningsbesøg på kvæg- og svinebesætninger, var vi den ene dag også på besøg på en nyligt opstartet krokodillefarm.

Besætningen havde store problemer med at deres helt nyudklækkede unger ikke ville vokse og at mange døde. På vores inspiceringsrunde noterede vi os ting som lysforhold, vandtildeling, luftfugtighed, temperatur og fodertype. For at udelukke at der kunne være tale om noget infektiøst blandt de små krokodiller, blev der ud over tilsyn til de levende individer også foretaget obduktion på nogle af de dyr der var døde i løbet af den foregående nat.



Vores faglige konklusion blev, at de små krokodiller ganske enkelt døde af sult. Mange af dyrene var komplet afmagrede, deres tænder var glasklare i stedet for hvide som tegn på mangel på calcium og vitamin D, og obduktionerne viste ingen tegn på infektiøst betingede lidelser, som kunne være årsag til forekomsten af den høje dødelighed. Ved samtale med den besætningsansvarlige kunne vi også konstatere at fodringen var for sparsom og af en forkert sammensætning i forhold til dyrenes behov, og vi fik derfor sammenstykket en vejledning til farmeren, samt henvist ham til yderligere vejledning hos en dygtig krokodillefarmer et andet sted i Sydafrika.

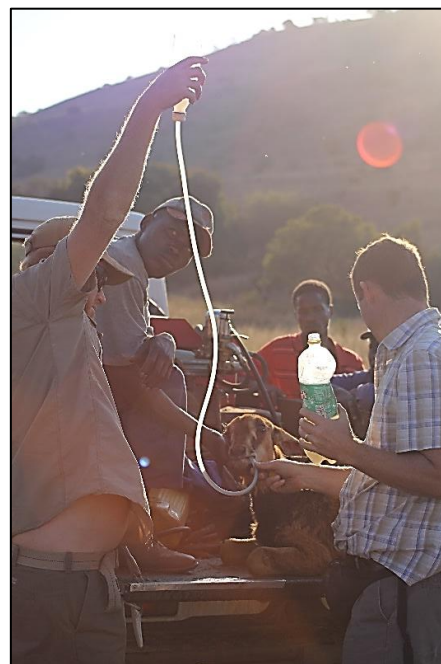


Ud over en masse om krokodiller, lærte jeg af dette besøg hvor mange lighedspunkter der i virkeligheden er mellem de dyrlægefaglige opgaver på tværs af dyregrupper rundt omkring i verden.

Sabelantilope med blodmangel (28/5)

Vi blev samme dag kaldt ud til en farmer som havde ringet angående en sløj sabelantilope kalv. Den havde gennem længere tid set slidt ud i pelsen og var begyndt at udvikle en karakteristisk oppustet bug. Efter at have lokaliseret og bedøvet kalven (dyrlægen kravlede op i et træ og gemte sig), kunne vi konstatere at det lille dyr var helt dækket af flåter i øregangene, på snuden og over alt på kroppen. Slimhinderne var helt porcelænsghvide som tegn på blodmangel og der var tydelige tegn på, at dyret også led af diarré, samt havde høj feber.

Der blev udtaget en afføringsprøve som senere viste at kalven også var inficeret med blodorm (H. contortus), og der blev derfor opstartet intensiv behandling med væske, antibiotika, antiparasitære midler og febernedsættende medicin. Igen lærte jeg om analoger til andre for mig mere kendte dyrearter (fx får), og blev bekendt med de medicinske tiltag vi kunne gøre for dyret.



Bedøvelse af bøffeltyre til transport (12/6)

På den sidste dag af mit ophold skulle 6 store bøffelhanner bedøves inden de skulle læsses på en lastbil til transport til en anden farm. Den oprindelige plan var, at bøflerne efter bedøvelsen skulle læsses ved hjælp af en mobil kran og trækkes på presenninger ind i lastbilen. Da kranen imidlertid lod vente på sig, blev det besluttet at de første dyr i stedet kunne blive læsset vha. frontlæsseren på en gravemaskine og herfra vipes forsigtigt ind i lastbilen.

I forbindelse med dette besøg blev det min opgave at bedøve dyrene, og jeg lærte derfor at lade og skyde med dart-riffel. Jeg lærte om hvor man skal sigte og hvilke fordele og ulemper der er ved de forskellige typer af pile, geværer og bedøvelsesmidler. Jeg kan derfor med stor sikkerhed sige, at jeg har lært at bedøve med riffel i løbet af mit ophold. Derudover



assisterede jeg med medicintildeling og jeg fik nogle tips og tricks til hvordan man i det hele taget bærer sig ad med at flytte på dyr i denne vægtniveau både med frontlæsser, kran og trækkrog på lastbil. Dette er noget der også kan finde sin anvendelighed hjemme i Danmark med lignende dyregrupper.

Overordnet

Helt generelt har opholdet lært mig en hel masse omkring anvendt farmakologi og hvordan man omgås store og potentielt farlige dyr ved bedøvelse. Jeg har lært om hvilke typer af medicin der mikser godt med de forskellige dyrearter, og hvilke dyrearter der er særligt følsomme i forbindelse med narkose, og man derfor skal arbejde hurtigt med eller bedøve med større forsigtighed. Jeg har opnået et større praktisk håndelag i forbindelse med indgivelse af medicin og øvrige behandlinger og jeg er blevet langt bedre til at tænke som dyrlæge rent fagligt og fokusere på hvad jeg ved om en given situation i stedet for at lade mig begrænse af de ting jeg ikke umiddelbart ved.

Kontaktoplysninger:

Vets and Wildlife: Dr. Michiel J. van Wyk og Dr. Ryan Jeffrey

Kontaktperson: Loraine Sheepers

Mail: loraine@vetsandwildlife.co.za

Land og sprog: Sydafrika, engelsk

Indlogering: Lokalt hos værtsfamilie

Arbejdsområde: Dyrlægearbejde i felten med Afrikas vilde dyreliv

Længde: 3 uger (de 3 elektive uger på differentiering i familiedyrssygdomme) (23. maj – 14. juni 2015)

Budget:

Flybillet	5370	kr.
Ophold	27800	kr.
Forsikring	450	kr.
Medicin inkl. vaccine	2155	kr.
Diverse (lærebøger)	2075	kr.

I alt **37850** **kr.**

Denne rejsebeskrivelse blev afvist på baggrund af ikke opfyldt formalia og på grund af dens længde. IVSA ønsker at rejsebeskrivelserne højst fylder 3 sider. Derudover skal de tjene som en inspiration og guide til, hvordan andre studerende kan komme samme sted hen, og ikke være en udførlig dagbog.